

Forslag, at den er langt simplere at regne med, lettere at have med at gøre og nemmere at overse. Men jeg for mit Vedkommende — og jeg tror, jeg i saa Henseende har mange Meningsfæller i Landet — mener, at det ikke vilde være muligt for en saadan Kommission at foretage en Omlægning af Jordværdiansættelsen saaledes, at man med Sikkerhed kan sige, at der er Ensartethed fra Skagen til Gedser. Men jeg tror, man kunde komme ud over dette Spørgsmaal paa den anden Maade. Det er jo et Spørgsmaal, som har været drøftet meget indenfor Udvalget, og som det for Resten en Tid saa ud til, at man skulde enes om, idet man af Landboforeningernes Forslag — jeg kalder det nu for Nemheds Skyld Landboforeningernes Forslag, vi kan ogsaa kalde det for Landbrugsudvalgets Flertals Forslag — bevarede det Princip, hvorefter man skulde fordele det for Staten nødvendige Kvantum Sæd paa de respektive Amter efter de Foldopgørelser, som hvert Aar afgives gennem Kommunalbestyrelsen. Paa Grundlag af Gennemsnittet af disse for et vist Antal Aar opgivne Foldtal skulde det nødvendige Kvantum paalignes hvert enkelt Amt, og Amtet skulde saa igen fordele det paa de enkelte Kommuner saaledes, at efter at Kommunen havde faaet at vide, hvor stort et Kvantum Sæd den skulde levere, skulde det igen indenfor Kommunelignes paa de enkelte Landboere i Forhold til det Areal, hver havde besaaet med Sæd, og i Forhold til den Tilstand, hvori Sæden maatte siges at befinde sig i det Øjeblik, hvilken rimelig Udsigt der var til dens større eller mindre Godhed.

Hvis man nu, i Stedet for at følge dette Forslag helt igennem, naar man kom til Kommunerne, paalignede det Kvantum, som tilfaldt Kommunen, efter Jordværdien, tror jeg ikke, der vilde ske nogen større Skade, men at Jordværdien vilde være fuldt ud anvendelig. Det vilde nemlig i og for sig være ganske ligegyldigt, om en Kommune gennemgaaende satte sin Jordværdi for højt eller gennemgaaende for lavt, det vilde i denne Sammenhæng ingen Rolle spille. Hvis den satte Jordværdien for lavt, vilde det Antal Tønder, som blev paalignet hver Tusind Kr.'s Jordværdi, selvfølgelig blive større, og omvendt, hvis man satte den højt. Og herved vilde den Ulighed, som faktisk findes mellem Bedømmelsen af Jord i Viborg Amt og i Maribo Amt eller paa Møen eller et andet Sted i den sydlige Del af Landet, hvor Jorden er sat til en meget høj Værdi, fuldstændig falde bort. De Anker, som man kan fremsætte imod

Anvendelsen af Jordværdien som Helhed, vilde falde bort. Denne Ordning vilde maaske endogsaa være at foretrække for det Forslag, som er fremsat af Flertallet indenfor det staaende Landbrugsudvalg.

Ihvorvel jeg godt kan se, at det vilde være heldigt for Staten at kunne disponere over et vist Kvantum Korn, som kunde benyttes til Udligning med andre Varer og eventuelt til Hjælp for vore Naboer, som med Hensyn til Ernæringsspørgsmaal er ringere stillede end vi, maa jeg dog give det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) Ret i, at man i denne Kornlov skulde holde sig til det Kvantum, som Staten har Brug for, de en Gang foreslaaede $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr., der jo maa siges, med de Erfaringer vi har indhentet i Fjor, at være et meget rigeligt Kvantum, og saa eventuelt give Indenrigsministeren Lejlighed til paa anden Maade at skaffe sig det Kvantum, hvis mulige Fremskaffelse jeg erkender naturligvis vilde være en stor Fordel, idet det jo ogsaa paa andre Omraader vilde lette vor Omsætning at kunne disponere derover. Men det forekommer mig at være betænkeligt at gaa til en saa høj Udskrivning som den, der her er Tale om.

Tillige maa jeg sige, at det Forslag, som Ministeren har fremsat om at ligne efter en stigende Skala, forekommer mig i Virkeligheden at være irrationelt. Det har ikke været fremsat i noget af de andre Forslag. Det har vel været nævnt, men jeg tror at kunne sige, at man i Virkeligheden fra ingen Side har været begejstret for den Tanke, som ligger til Grund. Medens en stigende Skala med Hensyn til f. Eks. Udrødelse af Skat jo let kan forsvares, fordi Evnen til at bære Byrder selvfølgelig stiger med Indtægtens og Formuens Størrelse, kan man ikke sige, at Evnen til at aflevere Sæd stiger med Ejendommens Størrelse, hvis man gaar ud fra, at der paa vedkommende Ejendomme findes nogenlunde lige store Besætninger i Forhold til den paa Ejendommene hvilende Byrde. Nu ved jeg vel, man maa sige, at paa de større Landejendomme, de Ejendomme, som er over 100,000 Kr.s Jordværdi, er Besætningerne relativt mindre end paa de mindre og navnlig end paa de ganske smaa Ejendomme. Men jeg vil i denne Forbindelse, idet jeg tør gaa ud fra, at man fra alle Sider er enig om et ligningsfrit Afdrag, lade de smaa Ejendomme ude af Betragtning. Tilbage bliver da kun de mellemstore og store Ejendomme, og som Forholdene ligger nu, med de Reduktioner, der er foretagne i indeværende Aar, tror jeg ikke, at Forskellen i Besætningernes